

SAMOBORSKI LIST

Kajžnica kr. sveučilišta

Zagreb

God. XVIII.

U Samoboru, 15 kolovoza 1921.

Br. 16.

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 40 K. — Plativo i taživo u Samoboru.

Uprava i uredništvo nalazi se GLAVNI TRG br. 3 (stakara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglašavanje sa više puta izvješćuje, daje se znatnu popust. Makopis se ne vraća.

Konferenca radi više škole u Samoboru.

Prisutni: g. ministar dr. Alaupović, zemaljski školski nadzornici gg. Vuković i dr. Čajković, načelnik Klečič, zastupnici: Zjajić, Hrčić, Lang, Košak, Švarić, Bždan, Cesar, škol. odh. Razum.

Načelnik pozdravlja g. ministra i gg. nadzornike i priopćuje sabranim zastupnicima cilj ove konferencije, naime: da se raspravi pitanje osnutka više pučke škole u Samoboru. Moli da se o tom izjave.

Lang: Već je u posljednjoj sjednici u raspravi ovog pitanja naglasio, kako je potrebno da se mladeži nakon svršene pučke škole dade prilika za dalju naobrazbu, jer to traže nesamo potreba i duh vremena već i nužda da se djeca otmu ulici i rdjavu društva. Neosporivo je dakle da je Samoboru potrebna je inačica škole. Kakova bi to škola i kojeg tipa trebala da bude, o tom neću ovdje razvijati svoje mišljenje, ali drži da mu je dužnost ovdje izneti mišljenje i želje samoborskog građanstva o tom predmetu, a to jest, da se u Samoboru osnuje mala realna gimnazija, jer bi se tim mladeži otvorio put i prolaz na druga učilišta, dok je tu za sada s više pučke škole nemoguće. Otvaranje realne gimnazije s osobitima bi veseljem pozdravili svi roditelji a osobito oni, koji su prisiljeni svoju djecu dnevno stati u školu vlakom u Zagreb. Na tom su putu djeca izvrgnuta i fizičkoj i moralnoj opasnosti pokvarenja. Mimo to ta djeca gube mnogo vremena putovanjem, zaostaju u naukama i zanemaruju se.

Ali prije svega drži da je potrebno riješiti glavno pitanje, naime prostorije za školu. Te se dosele nijesu mogle naći, a novčane prilike općine ne dopuštaju da se pomisli na gradnju nove škole.

Hrčić drži također, da je prije svega potrebno biti na čistu glede škol. prostora a potom se može raspravljati o vrsti škole, kakova želimo imati.

Košak: Budući da se na pučkoj školi obučava priepodne, moglo bi se na višoj školi obučavati popodne, pa bi se ta škola privremeno mogla smjestiti u pučku školu.

Načelnik: Ako zastupstvo nije zauzelo za školu ove vrste, moglo bi se ovdje osnovati kakva gospodarska škola, na pr. vrtlarska, voćarska ili vinogradarska.

Cesar: Za takove škole treba svakako povećati komplekse zemljišta, od kojih 30 do 50 jutera, a toga naša općina nema.

Osnovom realno-gimnazije u Samoboru pomisljelo se na odobrenje zagrebačkih sred. savjeta, jer bi zasigurno mnogi roditelji voljeli školiti svoje djecu na real.-gimnaziji u Samoboru radi povoljnijih odnosa, općinskih i drugih prilika.

Razum zagovara real-gimnaziju.

Zjajić zagovara višu pučku školu.

Ministar dr. Alaupović govori se kao povjerenik zem. vlade, već kao prijatelj Samobora. Kod nas se stvorilo stalno i tvrdo uvjerenje, da je nestalo inicijative kod naših obrtnika i trgovaca da im se djeca izobrazu kao činovnici, već ova postoji još najviše u činovničkim krugovima. Sada je došlo novo vrijeme; slobodan narod, slobodna država, treba zato da se sami razvijamo. Prosvjeta bez slobode veliko je zlo, a sloboda bez prosvjete još je veće zlo, još veće ropstvo. Sad ne možemo više reći, da nam ne da Beč i Pešta, sad smo svoji, pa moramo sami raditi o svom blagostanju i prosvjedenju. Najviše griješe roditelji, koji samo nastoje da im se djeca doturaju do viših škola, pa tako da postanu bar kakvi takvi gospodina. Sada je vrijeme s time da prestanemo. Mi imamo razne visoke škole, imamo u našoj državi 3 sveučilišta, ali za široke slojeve naroda nemamo dosta škola, i široki slojevi nisu imali od toga ništa. Mi imademo srednjih škola vrlo mnogo, ali nemamo zdravih i dobrih građanskih škola, koje su za naše obrtnike i trgovce, da im se djeca izobrazu, pak da postanu vješt i dobri obrtnici i trgovci. Građanske škole nisu još nigdje posve dotjerane, pa naravakom kod nas. Zato se nastoji, da se ove građanske škole što više otvaraju, pak da se djeca duševno što bolje naobrazu, da tako naša djeca postanu dobri, naobraženi građani i, j. obrtnici, trgovci, radnici, kućanice i gospodarice, pa tako da i naš narod ima od toga koristi, a ne da samo nekolicina naših djaka prima kroz srednje škole takovu naobrazbu, da se kroz život, kao pisari ili niži činovnici proturaju.

Preporučuje neka se svakako nastoji, da se otvori i u Samoboru ovaka građanska škola, koja bi i djeci Samoboraca a i okolnih selaka mogla davati višu praktičnu i dobru naobrazbu. Da djeca naša ne ostanu posve u tmi, već da dobiju naobrazbu za svaki svoj budući život. — Svaki kraj može tu školu udesiti po svojim prilikama tako na pr. Samobor može nastojati, da u ovoj školi bude obuci u vinogradarstvu i voćarstvu osobita briga posvećena. Treba dakle stati na posve realno stanovište, te nastojati da se izobrazu u prvom redu dobri obrtnici, trgovci i radnici.

(Svrstao se sa).

Da li kalorična ili vodena centrala?

Dok se u Samoboru raspravlja o električnoj centrali, držim da će biti prije svega potrebno da se odlučimo, što je u ovaj čas probitačnije i da li kalorična ili vodena centrala? Katkad je vodena snaga u Samoboru počešća, ipak bi ovaka centrala is-

kivalo tako golem kapital (7 do 9 milijuna a možda i više) da ne vjerujemo, da će se za ovaj projekt odvažiti trgovački odbor pa i sobzirom na valutno pitanje. Odlučiti se moramo samo za takov projekt, koji se traži prevelikih novčanih žrtava; koji se može u najkraćem vremenu provesti i koji će se sam isplatiti u najbližem roku. A sve te uvjete može pružiti samo kalorična centrala i nijedna druga. Za ovakovu centralu postoji danas projekt na trg. općini i za nju valja da se zakanim, hoćemo li uistinu brzo pomoći Samoboru. Ova centrala osmevana je na sistemu turbo-lokomobile s pogonom uglja. To je jedan od najmodernijih izuma, koji je kadar konkurirati svim drugima i svojom preciznom djelatnošću, jeftinošću gradnje i sigurnom rentabilnošću, a potječe od prof. Klingenberg, te je u mnogim mjestima inostranstva dao vanredne rezultate. Centrala tiradila dnevno 16 sati, što mislim, da je posve dovoljno za naše potrebe; a toli se najboljim vrstom ugljenom od 2400 kalorija. Centrala bi stajala 2 najviše 2½ milijuna kruna, a nosila bi godišnje 2,400,000 K, dajući 3600 žarulja u paušalu po 400 K na godinu haš kao što vidimo u posudi lag. Payera. Osim toga naravakom služi struja i za pogon obrtnih i drugih radnja. Kako bi godišnji izdaci za ovu centralu iznosili 1,300,000 K, ostala bi čista godišnja dobit 1,400,000 K.

Budući da bi ovaj projekt stajao najviše 2½ milijuna kruna otplatila bi općina za dvije godine potpuno svoj zajam ili drugim riječima centrala bi sama sebe isplatila za gore navedeno vrijeme. Za dvije bi dakle godine imala općina centralu bez duga, a koja joj bi odbacivala upravo krasan dohodak od preko 1 milijuna godišnje. Projekt je izvediv i garantirano još ove godine (sa 2—3 mjeseca). Ako bi kasnije općina uvela vodeni pogon, kad će biti prilika zato počešće, sav vod od kalorične centrale upotrijebio bi se za vodenu, a strojevi se mogu još uvijek vrlo dobro prodati. Sa dobitkom kalorične centrale dale bi se uznavati vodenu a da općina ne bi tretala ništa pozajmljivati. Neki ističu bojazan za nabavu ugljena, no ova nije opravdana, jer se poduzeće samo obvezuje nabaviti ugljen za godinu dana unaprijed, a prostoga ugljena imamo opće dovoljno.

Poslije ovoga razlaganja, držim da će svakome biti jasno da se Samobor u ovaj čas može odlučiti samo za kaloričnu centralu!

Ratko Buzina ml.

Josip Milaković

U četvrtak, 4. o. m., predat se po Samoboru tužna vijest, da je promislom naglom smrću njegov odlični otac, brv. pjesnik i knji-

ževnik Josip Milaković Ova vijest odjek-
nula je drugi dan po svim našim novinama
i diljem naše prostrane Otadžbine, za koju
je pokojnik radio istrajno i neumorno osta-
vivši iza sebe bezbroj knjiga i pjesama svoga
vrelog i patriotskoga srca. One su mu po-
digle u našem troimenom narodu spomenik,
koji ne će vrijeme razoriti. — Stekavši zna-
tnih zasluga za našu opću literaturu, pokoj-
nik je napose obogatio našu oskudnu dječju
knjigu biserima svoje pjesničke duše, davši
na tom polju pjesama, kojima bi se ponosili
i veći narodi, negoli smo mi. Mnogo toga
još leži u rukopisima; imao je još mnoge
osnove, ali ih prekide smrt, koja ga pohodi
u času, kad se najljepše šalo sa svojim
malim rođacima, — dječicom sinom za koju
je radio čitav svoj vijek.

Josip Milaković rodio se u Samoboru
1. kolovoza 1861. od majke Josipe rodjene
Juratović i oca Ilije žumberačkoga Uskoka.
Otac mu bijaše stolarski majstor Več za
mala majka mu pričala mnoge priče, a tako
i neka dobra stanica Vuzin u njegovu sus-
jedstvu.

Osnovnu školu svršio je u mjestu ro-
đenja, a ostale nauke u Zagrebu. Kao siro-
mašan djak preturio je mnogu nevolju. Kao
takov izdaje list „Ljubicu“ u Samoboru
prvo glasilo u našem mjestu! U Samoboru
i službuje neko vrijeme kao namjesni učitelj
a onda prijedje u Bosnu, gdje je najviše
djelovao kao profesor učiteljske škole odga-
jajući narodne učitelje, koji danas užiju na
bezbrojnim mjestima luči prosvjetne u narodu
našem i sjećaju se zahvalno svoga vodja i
učitelja. U Bosni raavija i izvan škole za-
mašnu kulturnu djelatnost prijateljujući sa
odličnim pjesnicima dr. Tugomir Alaupovićem i
pok. Silvijem Kranjčevićem. Kao
predsjednik pjevačkoga društva „Trebevića“
u Sarajevu steče za širenje hrv. pjesme ve-
likih zasluga.

Pored svega toga piše u sve naše be-
letističke listove; piše pjesme i skulpta na-
rodno blago, objelodanjuje mnoge tudije, a
prevodi iz svih slavenskih jezika. Kao knji-
ževnik i nastavnik propovijedao je oduviek
stogu i narodno jedinstvo te bio oduševljen
Jugoslaven.

Svoje rodjeno mjesto Samobor lju-
bio je kao malo tko. Pristupivao je čeznu-
tljivo svakomu glasu što je dolazio s nje-
gove zavičajne grude a svake bi se godine
svraćao u nj radujući se tome kao dijete,
što dolazi ususret toplom majčinu krilu. Za-
nimao se iskreno za naša društva i pisao
prigovornice u časovima njihova jubiteja. I za
naš list češće je slao priloge i čitao ga, kako
sam reče, na dušak, od „naslova do ure-
dnika“

Svojim radom zažubio je Milaković
čitav narod; svojih djelima prodičio svoj Sa-
mobor, komu je bio tako odan i vjeran
sin. —

Na njegov grob polažemo mu vijenac
pietete i trajne harmonii.

Sprovod zaslužnoga pokojnika obav-
ljen je u subotu, 6. o. m., iz kuće žalosti u
Perkovčevoj ulici. Vodio ga je župnik g. Zra-
nić uz asistenciju. Na sjećamo se doista spro-
voda u Samoboru na koji bi iz grada Za-
greba došli tako odišni predstavnici vlade i
naših prvih kulturnih institucija kao ovaj
put. K sprovodu je došao sam šef hrvatsko-
koga školstva, ministar g. dr. Tugomir Alaup-
ović, koji je bio dobar drug pokojnikov
još iz Bosne. Datje smo vidjeli gg. zem.

školske nadzornike Adolfa Vukovića i dra.
Čajkovca, otonjega i kao posjednika „Hrv.
pedagoško-knjiž. zbora“, „Maticu Hrvatsku“
zastupao je njezin tajnik g. Isa Velikanović.
Društvo hrv. književnika d. Ilija Despot,
Hrv. pedagog. knjiž. zbor uz dr. Čajkovca,
Ljudevit Krajačić; Prosvjetni Savez. prof
dr. Čačković.

Iz Samobora bilo je ugledno gradjan-
stvo, predstavnici kot. oblasti, suda, trg. op-
ćine, učiteljstvo domaće i iz okoline, školska
mladež, mnoga gospodja pa društva: vatro-
gasno i obrtničko Napredak, koja su dr-
žala svojom dužnošću da daju posljednju
poštu odličnom sinu Samobora i zaslužnom
kulturnom radniku.

Iza obavijena blagostova istupi minist-
tar, povjerenik za prosvjetu i vjere i hrv.
pjesnik dr. Tugomir Alaupović, koji ot-
prilike reče ovaj govor, koji je naznače ga-
nuo do suza:

Zemlja privlači. Zemlja zavičajna zemlja,
rodna gruda samoborska privukla je evo
i svoga sina Josipa Milakovića. I došao je
evo, da zauvijek zaklopi oči gdje ih je prvi
put otvorio; da legne u grob u mjesto, gdje
mu je stajala kolijevka podno ovih zelenih
gora, na vidiku ravne lijepe mu hrvatske do-
movine. Povratio se u svoje mjesto rođenja;
u grad starih narodnih, uspomena, gdje su
narodnost budili slavni Iliri; gdje su kucala
rodoljubna srca, gdje su na ovom istom gro-
blju pokopani Livadići i Perkovci gdje je ži-
vjela Ljubca, kojoj Stanku Vraz posveti pje-
sme svoje. —

Tu je on počeo ljubiti svoju ispačenu
djedovaku zemlju. Tu je stao da pjeva prve
pjesmice svoje. A onda — i u višim ško-
lama, i cijeli svoj radom ispunjeni život —
nije zaboravio te ljubavi.

Prošet je njom i kao nastavnik, i pje-
snik i čovjek, kao prijatelj mladeži. I obu-
hvatilo je njom sve naše krajeve, sva naša
plemena, cijeli naš narod. I priklonio se još
kao mladić k onoj zemlji našoj najsirotnijoj
k Bosni tužnoj, koja je najviše svijetla tre-
bala — i unosio je svijetlo u tminu i pro-
svjetu u neznanje. Radio je tako do 40 go-
dina! — I tu je u Bosni, u Sarajevu, zajedno
sa svojim drugom iz Hrvatske sa slavnim
Silvijem Strahimirom Kranjčevićem, radio i
radio na njivi narodnoj

U Sarajevu savio je Josip Milaković
toplo gnijezdo s drugaricom svoga života,
gnijezdo — nama svima uzorno. Njoj je po-
svetio niz lijepih pjesama svojih. Za njom
je tužio i tužio, kad mu je umrla i eno —
kad će da kraj nje počine.

A Josip Milaković i zaslužuje počinka
nakon svoga neumornoga radaog mučenog
života. Jer Josip Milaković baš je svojim
ustrajnim radom, svojom velikom
marljivošću — privrijedio mnogo knjizi
našoj narodu našem. Velik u svojoj lju-
bavi prema omladini, postao je velik omla-
dinski pjesnik. Zato mu hvala i slava! On
nije bio bogat — imtkom pa je i umro kao
siromah, ali će mu djela ostaviti trajan spo-
men u narodu.

A Vi, Samoborci i Samoborki, Vi dje-
čice samoborska, štujte ovaj grob, pohadjajte
ga i položite na nj po koju kiticu cvijeća,
jer cvijeće je On tako ljubio.

Ali znajte da za njim ne tuži, da za
Josipom Milakovićem ne šali samo njegov
uži zavičaj.

Njega jednako svojim smatraju, njega
jednako kao sina ljube i pozdrave mu pe-
men šaliu planine i rijeke bosanske. I
one su mu bile bliske i njegove, baš kao
ovi rodni bratovi i kao njegova Sava.

Uime Bosne dakle kojoj je toliko do-
bra učinio, ja mu donosim pozdrav i kitčem
mu Slava!

Ali nesamo Bosna, nesamo njegovo
mjesto rođenja, ovaj grad Ilira, lijepi Samo-
bor, nego cijeli naš narod kitče nad
ovim grobom:

Slava Josipu Milakoviću! Slava!

Uime „Matice Hrvatske“ i „Društva hrv.
književnika“ govorio je dr. Ilija Despot čiji
govor glasi u bitnosti: Josip Milaković! Kroz
punih 40 godina ovo ime odjekuje s kraja
na kraj prostrane naše i lijepe domaje! Nje-
gova bogodana duša u prvom lijetu svome,
posvetila se bila usve i posve knjizi našoj.
On je čitavog vijeka svoga marljivo poput
pčele marljive snosio med u košnice hrvat-
ske knjige, da se tim medom hrane kroz go-
dine i godine čitava mlada pokoljenja!

Bosna ponosna na grud ga privi, a on
joj za uzdarje, odgajaše ptice sokoliće i si-
paše punom šakom plodno zrije svoga zna-
nja i umijeća.

Samoborac — ljubljaje rod svoj kao
mu i dragi precl, Samoborci vrli — svim
žarom poltine duše svoje! Pjesnik — obi-
lazaše unakrst domovinu svoju. Mirisaše nje-
no smilje i boslije; nadvirivaše se nad njene
vrleti; nalahnjivaše se njenim ljepotama i
krasotama! — Hrvat — Jugoslaven kitkaše
slobodi Velike, Ujedinjene, Moćne. Plakaše
nad neslogom; vapija sreću cijelog roda sla-
venskoga! Radnik književni zaceleli knjigu
našu kao nitko — omladinskim ličcem! —
Lagahna mu krila polijetahu u hladove svih
slavskih perivoja, da iz njih izbiru stručak
po stručak i pruže ga djeci hrvatskoj. —
Poklonik slavni grobova hodočastio je i u
moju, u našu Dalmaciju, da na pepelu starca
Milovana i prijatelja svoga, mladoga Fra-
lvana Despota, izažme najljepša molitvu za
rod svoj!

U takrenom prijateljstvu s književnicima
nalazjaje on najbolji oslonac proti nerazu-
mijevanju običnjaka, niskoći sebičnjaka, proti
svemu što dobro i plemenito nije!

I eto, od toga i takvog pjesnika mi
se dijelimo! Tog i takvog čovjeka mi izgu-
bismo! Taj i takov prosvjetni radnik nam
je umro! Ali što velim? Ne, on umro nije.

Živi Josip Milaković u tlučama srdaca
djeci naše, u svojim lijepim pjesmama, u
svojim lijepim književnim radovima, rasja-
nima po svim našim književnim radovima,
počevši od stare „Zvijezde“ do mladog i
modernog „Savremenika“.

Nije umro, nije, Josip Milaković, jer
pravi pjesnici ne umiru. Oni se samo umorni
precele u elisejske vrte bajan, da otud još
jaše prosipiju milimirno cvijeće bogate duše
svoje! —

Ali i ako tvoj duh umro nije, i ako
duh tvoj plemeniti a nama ostaje, ne mo-
žemo ipak da ne proljemo jednu suzu toplu,
vruću, trupnu.

Zbogom, Josipe Milakoviću! Pjesniče,
trudbeniče, omladine hrvatske miljeniče! Zbo-
gom ti u ime Društva hrvatskih knji-
ževnika, kojeg si vijedao član bio; uime
Matice Hrvatske, u čijim si radovima
radio! Zbogom ti u ime tluče i tluče dje-
čice hrvatske, kojoj si ostavio sve ono divno
blago bogate duše svoje! Zbogom ti pože, i
uime Dalmacije moje, Dalmacije naše, ukoju
si ti za života toliko vade dolazio i opajao
sa njezinim ljepotama kao što da se opajati
i naslađnjivati svi oni, koji dolazili budu u
ovaj lijepi, tih Samobor, na grob tvoj . . .

Slava ti vječna!

(Svršit će se).

Samobor bez drva.

Već smo pisali o tome, kako se uskraćuju izvoznice okolišnim seljacima, pa je Samobor ostao formalno bez drva. I za naše srednje situirane općinare ovo znači teške brige, a za sirotinju je gotova katastrofa, kad nastupi zima. Trgovište Samobor obratilo se predstavkom na vladu a županijska je oblast sad izdala rješenje, da se zbirana za izdavanje izvoznica za prodaju drva tako dugo ne može obustaviti, dok si okolišno žiteljstvo i zemljišne zajednice ne postave pouzdano lugarsko osoblje, kojemu će se moći povjeriti izvidjenje onih šuma u kojima žiteljstvo siječe drva za prodaju. Lugarsko osoblje da je slabo plaćeno i nepismeno, a odredbe, koje smjeraju na uredjenje lugarije uslijed neprekidnih se utoka onomogućuju. Dalje se vell u odluci, da su šume našega područja isha- račene baš tim, što se okolišno žiteljstvo bavi samo trgovinom drva, a da niko ne posvećuje pomladjivanju šuma ni najmanju brigu. Žiteljstvo siječe drva bez svakoga programa, što mu pod ruku dodje pa prijeli Samoboru najveća opasnost od stvaranja bujica i drugih elementarnih nepogoda. Medjutim će se, kako ističe dopis, ispitati tijekom ljeta stanje stvari na licu mjesta po žup. šumarskom izvjestitelju, te će se nakon toga izdati shodne odredbe, da se posjednicima šuma omogući prodaja suvišnih drva.

Nama je vrlo drago, da dolazi žup. šumarski izvjestitelj, da na licu mjesta izda shodne odredbe, tek bismo željeli da to bude što prije, kako bismo mogli doći zavremena do drva i opskrbiti se njima za zimu. Mi vjerujemo, da je neprilika s lugarskim osobljem, jer se malo tko nadje da ovu službu preuzme, ali tome nijesu krivi žitelji, nego prilike. A radi toga ne mogu biti kažnjeni ni vlasnici šume, a niti Samobor. Svakako će biti bolje, da se drva prodavaju uz izvoznicu, nego da žitelji — nemajući drva — harače sami po volji u šumi, da se domogđu ogrjeva, jer se studen ne može baš tako lako podnositi. Ako se sada siječe bez programa, sijeći će se još više bez njega, ako ne bude na trgu drva, jer će onda kontrola uopće iščeznuti, tim više, što šumarski izvjestitelj i sam ističe da nema „pouzdanoga lugarskoga osoblja“.

To smo imali primijetiti u sigurnoj nadi da će stvar biti pravedno riješena u korist kako žitelja naših okoliša h sela, i samoborskoga pučanstva, koje očekuje pomoć i saniranje sadašnjih teških prilika u pogledu ogrjevnih drva.

Josipu Milakoviću.

Tvoja je duša žedjala vječno za suncem rođenog kraja; Tvoje se srce smirilo zavijek na grudni svog zavičaja.

Za Domaju dragu, za mladost život si radio cio. — Ponos si bio naroda našem, na duku si nama bio.

Mi ćemo k Tebi kročiti često gdje humak služi Tvoj zeni; hudiš spomen na srce Tvoje, čisto se klanjati Sjeni.

Kada u veće ljetno će vrhom žalobnom vjetrić da bruji, grobu će Tvojem sići sa brda slatki i slatki slavuji.

A danju će doći dječica Tvoja noseći ruža i granja
Pjesniku dragom srca i cvijeća
Pjesniku dječijih sanja — —

BOGUMIL TONI.

Domade vijesti.

Za naša zvona Prigodom sv. Anin- skog prošleho sabrano u župnom dvoru 640 kruna. Ukupno je sabrano dosada 9921 K. Odbor zahvaljuje darovateljima i moli da se daljni prinosi šalju na blagajnika g. Tonu Rumenića. Ovih dana zaredat će se po Samoboru i moliti gradjanstvo za milodare. U- vjereni smo, da će svaki rado po mogućnosti odazvati i dati svoj obol, da nam se naina- knu lijepa nova zvona.

Promjena vlasništva. Poznati dvo- rac, kraj Panzona uz Gradnu prodao je g. dr. Marko Breyer zagrebačkomi veletracu vinom g. Hinku Švarcu.

Hrv. seljačko pjev. društvo „Sijemo“ iz Sestina priredjuje u nedjelju, 14 kolovoza u Panzionu Vrtnu zabavu s koncertom i ple- smom. Općinstvu preporučujemo da pohodi ovu zabavu šestinčana, koji su svagdje, gdje su istupili pjesmom i svirkom, postigli lijepe uspjeh i osvojili publiku. Ulaznina je po osobi 20 K. Čist je prihod namijenjen za gradnju Društvenoga doma u Šestinama.

Darovi. U spomen i zahvalu pjesniku Josipu Milakoviću za posljednju a njoj is- pjevanu pjesmu daruje Tatjana Frković si- romašnoj škol. djeci samoborskoj iznos od 500 K. G. Hinko Schwarz darovao je u istu svrhu 500 K, g. Ignac Ivančak poslao je iz Amerike našoj školskoj sirotinji 200 K, g. Ivan Bašić sabrao je medju prijateljima 96 K za škol. zakladu. — Za sve ove da- rove zahvaljuje utine sirotinje uprava škole.

Dar Samoborca u Americi Gosp. Ignac Ivančak poslao je na ruke žitelja g. Tonija 1.000 K da se porazdjeli ova- ko: za zvonove 300 K, za vatrogasni bar- jak 200 K, Sokolu 100 K, obrtničkom druš- tvu 100 K, veteranskom 100 K. i za siro- mašnu djecu 200 K. Ove su svote predane nastavnici.

Katarina Hiršl rođj. Milhofer. majka trgovca g. Rudolfa Hiršla, umrla je u Samoboru 1. o. mj u 78 godini života, te je prevezena u Zagreb i pokopana na central- nom groblju.

Dar u dobrotvorne svrhe. Gosp. Hinko Schwarz, vele tržac i vijećnik trg- obrt. kemore, poklonio je u dobrotvorne svrhe 1000 K, koje je primio kao odštetu u jednom slučaju za vožnju automobilom u Zagreb i natrag. Tu nam je svotu stavio na raspoloženje pa smo od nje namijenili 500 K za siromašnu škotaku mladež trg. Samo- bora, a 500 K vatrogasnom društvu. Daro- vatelja neta je izrečena usrdna hvala.

Samoborski vatrogasci na pro- slavi u Zagrebu Na 30 godišnjicu zgre- bačkoga vatrogasnog društva polazi danas, 15. o. mj. iz Samobora 25 članova ovdaš- nje požarničke čete. — Kod blagoslova bar- jata zabit će društvo slatki čavao, a napisom „Samobor“. — U isto vrijeme drži sjeđ- nica srednjega odbora Hrv. stav. vatrog. zajednor, na kojoj će sudjelovati član od- bora g. Bogumil Tomi. Potonji, te tajnik dr. Štefekt Orešćević bit će ujedno delegati sa- moborskoga društva kod skupštine Zajed- nice, na kojoj se imaju stvoriti važni sablučaji u pogledu uredjenja našega vatrogasiva. U-

prava samoborske željeznice dobrohotno je dala 50% popusta na vožnji svim vatrogas- cima, koji će 14. ili 15. o. mj. putovati u Zagreb na proslavu.

Regrutacija mladića rođ god. 1900 obavljena je u Samoboru od 4—6 o. mj. Predsjednikom komisije bio je pukovnik g. Golubović, a liječnikom g. dr. Antun Anger rezervni sanitetski kapetan.

Nesreća sa smrtnim svršetkom. 4. o. mj. jašio je Ljudevit Prišlin, kovački obrtnik u Bistracu, svoju kobilu idući s njome na vodu. Putem je kobila počela trčati, a Prišlin ne mogavši je zaustaviti, padne s nje tako nesretno na jedan kamen, da je zadobio teške tjelesne ozljede na glavi. Prišlin je na- kon 2 sata u najtežim mukama preminuo. Žale ga u selu, jer je bio dobar majstor i čovjek vesele čudi. V. V.

Posljednici vodovoda se pozivaju, da vodovodne pristojbe uplate. Poglavarstvo ne može šaljati neprestane opomene, gradjan- stvo je dužno da svoje stvari bez opomena izvršuje.

Tko do konca ovog mjeseca ne plati pristojbe, biti će mu prtok vode u kuću zatvoren.

Ribolov u potoku Gradni dala općina u zakup. Upozorujemo gradjanstvo da je odsele lovljenje riba u Gradni zabra- njeno i da loviti može samo onaj, koji do- bije dozvolu „Ribarskog društva“ Zakon je stroj i kazne su velike.

Djeca prouzročila vatru U susje- dnoj Ribnici u Kranjakoju izgorjele su sve gospodarske zgrade, te orudje i sijeno ta- mošnjih žitelja Lepšina i Golića Vatru su skrivila djeca. O nesreći je bilo obavješteno vatrogasno društvo u Bregani, koje je požar lokalizovalo. V. V.

Umrli u samoborskoj župi od 1 VIII.—15. VIII. 1921. Stjepan Rukić, sin poljodjelca, 15 god., Samobor Gornji kraj kbr. 69. Josip Milaković, profesor, 60 god., Samobor, Perkovičeva ul. Anastazija Druš- ković, kći krojača, 30 god., Samobor, sta- rogradska 22. Bara Kovačić, dijete, 1 dan, Vrbovčak 1. Katarina Vlahović, seljakinja, 67 god., Celina kbr. 14. Otlija Jurović, dijete 2 mjeseca, Hrašina. Bara Cesnik, seljakinja 57 god., Mala Rakovica kbr. 37. Juraj Hor- vat, dijete, 3 god., Ordanji kbr. 23. Ljude- vid Prišlin, kovač, 59 god., Bistrac kbr. 5. Juraj Zorko, dijete, 3 god., Mala Rakovica kbr. 20. Ivan Župančić, mladić, 15 god., Mala Rakovica kbr. 56. Alojzije Ribar, di- jete, 6 god., Mala Rakovica. Jelena Matijević, seljakinja, 36 god., Bregana kbr. 6.

Društvene vijesti.

Iz Sokola. Pozivaju se braća, izvr- šujući članovi društva, da u potpunom broju oodju dana 16 kolovoza 1921 u 8 sati na večer u sokolsku dvoranu, radi dogovora o daljem radu društva.

Glavna skupština pripomoćna zadruge održa bit će se u nedjelju 21. o. mj. u 11 sati prije podna. Ova je skupština konstituirajuća, pa o odsivu općinstva ovise da li će Pripomoćnica ostije djelovati ili uopće ne će doći do novoga hola.

Prodaje se preša za groždje.

Upitati u upravi našeg lista.

Prodaje se kuća

dobrovoļno sa čimvima gospodarskim i usmjernim te vinogradom. — Potrebni Josip Šišić, Gradna ulica 7.

Dobrovoljna dražba

Dne 21. kolovoza t. g. u 3 sata p. p. prodaje se šuma „Vrtić“ u Kladiju kraj ceste vlasnost gđj. B. Juranović rod Franceković sa građevnim i gorivim drvom. Radi prodajnih uvjeta upitati se Glavni trg. br. 2 I. kat.

Pozor!

Morsoform tinktura za stjenice

boca 20 K

Usmrtin prašak za žohare

omot 20 K.

Dobiva se u ljekarni k Angielu

M. Klešić, Samobor

Proizvadj V. Švarc, Zagreb, Petrinjska ulica 27.

Staklo za prozore

Preuzimamo sve staklarske radnje na novogradnjama i staklarske popravke. Staklari, koji grade nove kuće, mogu dobiti kod nas staklo za sasna nisku cijenu.

Ogledala

od vlage mutna i sijepa ponavljamo u svim veličinama te izgledaju kao i nova, sve po najnižoj cijeni.

Trgovci

koji prodaju ogledala, mogu dobiti kod nas uokvirna ogledala uz tvorničke cijene.

Gjuro Kompare i Antun Meznarić

Samobor, Šmidhenova 8.

Preporučuje se

Trgovina mješovite robe

tkanine za kostime i gotove ljetne oprave uz vrlo snižene cijene. Izbor lijepih rubaca, majica s kapom za djecu itd.

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

AMUR-CREMA

jest priznato jedino najbolje

sjajno laštilo

za sve vrste obuće, ista ne odpušta boju, ne propusti mokrinu, te čini obuću mekanom i trajnom.

Amur-voštilo

daje parketima najljepši trajni sjaj.

Dobiva se u trgovini kožom

Anton Filipec, Samobor.

Prvi hrvatski proizvod

Amur-Creme i Amur-Voštila

J. URLI, Zagreb, Medullčeva 16.

2-3 uredjene sobe sa kuhinjom
eventualno za kasnije pl. Pladung, Zidanica.

OPTODENT prah za zube

je neatkrljivo i najpriznatije sredstvo za higijenu zubi

OPTODENT voda za zube

raskužuje i osvježuje usta, te daje dahu iz ustiju ugodan miris.

OPTODERMA GELLE

suha krema za njegovanje i dobivanje nježne i meke puti, svestrano je i općenito priznata. Osobito je dobro sredstvo proti raspucanih i oporih ruku.

Rave-Laboratorij, Zagreb

Dobiva se u ljekarni Klešić Samobor.

VOZNI RED

Vrijedi od 1. siječnja 1921.

Iz Samobora kreću vlakovi i to:

6¹⁵ ujutru,

12¹⁵ poslije podne

18³⁰ navečer.

Iz Zagreba kreću vlakovi i to:

8 u jutro

14¹⁰ poslije podne,

20 sati navečer.

Opće je poznato

najjeftinije vrelo manufakturne robe, **August Jamšek**
Zagreb, Petrinjska ulica br. 4.

Sukno u raznim bojama najbolje kakvoće od K 100—600

Zephir od K 28—48

Schifon od K 28—54

Platno od K 22—46

Veliki izbor muških i ženskih košulja.

Muške košulje od K 100—160

Ženske košulje od K 106

Velike količine popluna najbolje vrste

u svim bojama uz najniže cijene.

Obilan izbor **muških odijela, lača, kecelja, rubaca, čarapa** i sve ostale manufakturne robe uz znatno snižene cijene koju dobijete u poznatoj trgovini

August Jamšek

Zagreb, Petrinjska ulica br. 4.

ELEKTROS

ured za električnu industriju i pogon

VLADIMIR NOVAK

ZAGREB Frankopanska ulica 8.

Telefon: Interurban 3-04.

Brzjavi: ELEKTROS, Zagreb.

Uredjuje: Električne centrale i sve vrste pogona
za električnu rasvjetu i prenos sile itd.

Najbolji cigaretni papir sadašnjosti je

„GOLUB“

1. dnl hrvatski proizvod.

Zdraviju neškodljiv.

— Dobiše se svuda. —

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira
U ZAGREBU.

